Causæ, propter quas sententiam de physica uoluntatis prædeterminat.e antecedente quamcunq liberam actionem uoluntatis plurimi Societatis Iesu Doctores sibi sequendam non putat, nec modum loquendi probandum.

1.a quia in re grauissima, et ex qua magna pars Theologiæ supernaturalis pendet, nouam doctrinam, prædeterminationis uoce introducit, quæ nullo auctoritatis fundamento sacrarū literarū, Conciliorum, S.ti Augustini, et aliorum Sanctorū Patrum, D. Thomæ, uel anti=quiorum Scholasticorū, Aristotelis, aut grauis cuiuspiam Philosophi nititur: Sed eorum potius, tum hęc ipsa prædeterminationis opinio, tum quæ ex ea deducuntur, illis omnibus non obscurè repugnant: ac præsertim quamplurimis D. Thomæ sententijs, quę cum hac prædeterminat.e nullo modo cohęrent.

2.a Multa, quæ hac sent.a continentur, atq alia, quę ex ea consequuntur, sunt ijs ualde consentanea, quę Lutherus, Caluinus, alijq nri temporis hęretici docuerunt. Atq adeo multi sunt, qui existiment eam, nec re, nec uerbis ab illorum doctrina differre, Quare ne hęretici nostrorū Doctorū auctę, ac ueluti patrocinio abutantur, eam sent.am non putamus amplectendam.

3.a Hac prædeterminationis recepta sent.a, nonnullę sacri Concilij Trid.ni difinitiones, quibs eorum hęreticorū doctrina damnatur, prorsus eneruantur, et uix possunt ab absurdis sensibus uindicari.

4.a Introducitur ex hac sent.a nouus quidam grā præuenientis modus, in hac positus præ=determinatione, Eccl.æ Catholicę ante hęc tempora inauditus.

5.a Cum huiusce sent.æ auctores grām prædeterminationis necess.am esse constituant ad conuersionē in deum, atq alios huiusmodi actus, sufficientiā Dei euertunt auxilia. Si quidem prętēr illa, prædeterminatio prorsus necess.a ponitur, quę non est in hominis potestate.

6.a ex quo efficitur hominem, qui à Deo hac physica prædeterminat.e non mouetur, à Deo prius deseri, quam ipse deserat Deum; ac proinde p Deum stare, quominus piè operetur: quod est contra sacras lrās, et Patres Eccl.æ; Cum præcipuè huius sent.æ auctores asserant Deum absoluta uoluntate, uel consequenti, ab æterno statuisse non dare necessariū hoc prædeterminationis auxiliū ijs omnibus, quibs reipsa datum non est.

UGR Biblioteca Universitaria

7.ª Nam si in hac prędeterminat.ᵉ gratia efficacia consistit; gr̄a ex natura, et entitate sua per se, et a se sola erit efficax, sine ullo respectu ad liberum arb.ᵐ; De qua re, qui contra Caluinū nouissimè scripserunt, hęc dicunt: fatebur g.º Caluinus efficacem a se ipsa gratiam quam ponit, nouellū esse, suiq cerebri commentum. Dignum sanè dogma, quod ab homine tam impio inuentum viri docti complectantur. Hęc Stapletonius. Erit præterea causa sola conuersionis in Deum, qua una re Lutherus tanquam parta uictoria triumphans ait, Papa Eccl.ª si sola gratia nos iustificari sincerè doceret; neq in Papam creuisset, neq ad horam, si quo casu creuisset, stetisset. Denique hinc fieret, ut negatio efficacis gr̄ę causa esset adæquata non conuersionis in Deum; quod quàm absurdum, suo loco demonstrabitur.

8.ª Quia sequitur liberum arb.ᵐ motum, et excitatū à Deo, eiusq inspirationem recipiens, ac Deo illud actu tangente, non posse Deo mouenti, excitanti, atq tangenti dissentire, atq resistere, nec inspirationem, quam recipit, abiicere: hoc est, non posse simul cum tali motione, excitatione, inspiratione, tactuq Dei dissensum, ac resistentiam iungere: quod apertè est contra expressā Concilij Trid.ⁿⁱ et Senonensis definitionem, immo uero contra Sacrarū lrarum testimonia, quibus utrumq Conc.ᵐ innitens, contrarium definiuit.

9.ª Hac efficaci prędeterminat.ᵉ libertas hum.ª uoluntatis euertitur. Cum n. uoluntas prius saltem natura, quam operonem eliciat, antecedenter sit, et physicè prędeterminata ad unam tantū partem, non pot se determinare, neq cum indifferentia agere: ac proinde neq actionem à necessitate liberam elicere. Quapropter nonnulli huius sent.ᵉ auctores causas et liberas comparandas baculo putant potius, quam arbori; quia arbor, inquiunt, motum habet, et uitam, flores, et frondes, fructusq producit; baculus autem inanime quoddā est, et immobile, et nisi moueatur ab alio, nihil ex se potest operari. Cum tn̄ Conc.ᵐ Trid.ᵐ similem Lutheri sent.ᵃᵐ sess. 6. can. 4. his uerbis damnauerit: Si quis dixerit liberum arbitriū hominis ueluti inanime quoddā, nihil omnino agere, mereq passiuè se habere, anathema sit.

10.ª Similiter cum uoluntas non agit, defectu huius prędeterminationis antecedentis non poterit agere; cum neq habeat eam prędeterminationē, neq sit in eius potestate illam habere. Quare nec seruare poterit affirmatiua pręcepta; nec, si non seruarit, erit

omittio

omissio illi poterit adscribi.

11.a Quin et nec Deus poterit praecepta dare voluntati, quam non praedeterminat, aut certe praeci:
piet impossibilia, cum sine illa praedeterminat.e servari non possint. Praeterea inanes
essent omnes sacrarum literarum exhortationes, ut voluntas, quae praedeterminata non est, con:
vertatur in Deum, et pie agat. Inanes essent obiurgationes, quod non convertatur.
Inanes denique comminationes, iniusta supplicia.

12.a Nam qua ratione haec praedeterminatio ponitur ad actus supernales propter subordinationem
causae 2.ae, quae agere non pot., nisi efficaciter a p.a praedeterminata; eadem ponitur
et ad omnes actus naturales, et ad realem entitatem cuiuscumque peccati, vel intrinsece
mali: ad quam necesse esse dicitur, ut Deus praemoveat, inclinet, praedeterminet, atque
(ut aliqui huius sent.ae loquuntur) trahat humanam voluntatem, Ita ut hac praedetermi:
nat.e posita, voluntas non possit in sensu composito non peccare. Quare ut dicitur
gratia praedeterminationis se sola esse ad bonum efficax, et causa sola conversionis: Ita dicen
esset hanc praedetermin.em ad malum esse ex se solam efficacem ad malum, et solam causam
peccati, aliaque eodem modo. Denique Deum non ex praevisione demeritorum dare hominibus
hanc praedeterminat.em ad peccandum, sed solum quia ita vult: Ita ut, cum quis actu
tentatur, ut consentiat tentationi ad peccatum allicienti, Deus ex se, et ex sola sua
voluntate illum praedeterminet ad peccatum potius, quam ad actum bonum; cum aeque posset
ad bonum praedeterminare.

13.a Quia ex his omnibus efficitur concordiam liberi arbitrij cum div.a praedestinat.e et gratia efficac
non modo esse inexplicabilem eo, quod hic potius, quam ille praedestinetur, ac effica:
citer moveatur, quod nos fatemur, et S.ti Patres asseruerunt, verum et eo quod posita
hac praedeterminat.e, intelligi non pot., quomodo voluntas libera sit a necessitate
quod haereticis vehementer favet, et certe hac posita sent.a, vix pot. satisfieri eorum
argumentis. Denique quia hac praedeterm.e concessa, quam inexplicabilis est concordia
praedestinat.nis et gratiae efficacis praedeterminantis cum lib.o arb.o, tam inexplicabilis erit
cum ista praedeterminat.e libertas voluntatis ad actus naturales, et ad peccata; Cum tamen
communis consensus sit non modo sanctorum Patrum, ac Theologorum, verum et
omnium hominum, libertatem arbitrij et, cum agit, esse lumine naturae evidentem

3.

Causae PP. quas displicet Sent.a

aliquor. PP.um Dominicanor.